

Manon Sikkel

IzzyLove

Is liefde besmettelijk?

δ

Over 180 dagen wordt Isa twaalf jaar. Al weken is ze bezig om haar ouders ervan te overtuigen dat ze gaatjes in haar oren moet krijgen. Ze is het enige meisje in haar klas dat nog geen gaatjes heeft. ‘Oorpiercings’, noemt haar vader ze en piercings, daar houdt hij niet van.

‘Als ik geen gaatjes krijg, dan neem ik later een navelpiercing en een tongpiercing,’ dreigt Isa, in de hoop haar vader op andere gedachten te brengen.

‘Ja,’ zegt haar vader, ‘en dan moet je ook gelijk een tatoeage nemen met de tekst: ik heb een heel zielige jeugd gehad want ik mocht geen gaatjes van mijn vader.’

Isa vindt haar vader soms superirritant, vooral als hij hard om zijn eigen grapjes lacht.

‘Er lopen twee oorbellen door de Kalverstraat, zegt de ene oorbel tegen de andere...’

‘Ja, hou maar op, pap,’ zegt Isa.

‘En hop, nu naar school.’ Haar vader duwt een broodtrommel in haar handen.

Isa doet het deksel open.

‘Gatver, alweer van die oude boterhammen.’

Andere kinderen krijgen altijd vers brood mee, maar haar ouders vinden dat je eerst het brood van de dag ervoor op moet maken, want het is zonde om dat weg te gooien. Isa begrijpt er niets van.

‘Als je altijd het brood van gisteren eet, eet je je leven lang oud brood,’ zegt ze met een zucht.

‘Van een beetje schimmel op je brood ga je niet dood,’ antwoordt haar vader. ‘Hop, hop, hop, op je fiets met die billen.’

Isa’s school is net aan de andere kant van het park.

Als ze flink doortrapt, is ze er in tien minuten.

Vandaag is een speciale dag want er komt een nieuw kind in de klas. Of het een jongen of een meisje is, kon de meester vorige week nog niet zeggen.

Laat het een meisje zijn, denkt Isa terwijl ze door het park fietst. In haar klas, groep 8a, zitten veel meer jongens dan meisjes. En meisjes zijn gewoon leuker.

Wanneer Isa haar fiets in het fietsenrek zet, komt Cato, haar hartsvriendin, naar haar toe. 'Het is een jongen. Ik heb 'm net naar binnen zien gaan. Hij is een beetje nerdy.'

In de klas ziet Isa een lange, donkere vrouw staan in een rode jas. Ze praat met de meester terwijl ze af en toe naar de telefoon in haar hand wijst. Naast haar staat een jongen met bruine krullen en een bril.

Hij heeft een knalgeel T-shirt aan waarop in bruine letters staat: *cowboys are cool*.

'Is dat 'm?' vraagt Isa. 'Ja, duh!' zegt Cato.

De vrouw in de rode jas geeft een zoen op het hoofd van de jongen en loopt de klas uit. De meester klapt in zijn handen: het teken dat iedereen moet gaan zitten.

'Jongens en meisjes, mag ik jullie voorstellen aan Tristan Groen?

Hij heeft een tijdje bij zijn opa en oma in Spanje gewoond.

Omdat hij net weer hier is komen wonen en met sommige dingen nog wat achterloopt, komt hij nog een jaartje extra bij ons.

Willen jullie allemaal een beetje aardig voor hem zijn?'

De meester zet de nieuwe jongen in het groepje vooraan, bij de tweeling David en Felix en bij Dino, de slimste jongen van de klas.

Isa kan haar ogen niet van de nieuwe jongen afhouden.

Hij heeft zelf wel iets weg van een cowboy, vindt ze.

Hij is heel stoer, maar door die bril ziet hij er ook weer heel gewoon uit. Isa vindt hem helemaal niet nerdy.

Ze begrijpt niet wat Cato bedoelt. Straks in de pauze moet ze het nog maar even vragen.

Er zitten jongens in de klas die echt superdupernerdy zijn.

Zoals Dino, die de hele dag alleen maar met zijn extra rekentaken bezig is omdat hij de gewone sommen te makkelijk vindt.

De meester deelt de topografietoetsen uit. ‘Weet iedereen wat de hoofdstad van Macedonië is?’

Isa schrikt. Macedonië, waar ligt dat nu weer?

‘Dat hoefden we niet te leren!’ roepen een paar kinderen door elkaar.

De meester lacht. ‘O nee, da’s waar ook. Frankrijk zouden jullie doen, het land van de liefde: *l’amour, l’amour.*’

Isa begint bijna te blozen. Ze vindt het vreselijk als grote mensen grapjes over de liefde maken.

Bijna zonder te hoeven nadenken vult ze de namen van de steden in. Parijs, Lyon, Dijon, Marseille, Nice... Ze is supersnel klaar en legt haar blaadje omgekeerd op tafel. Wanneer ze opkijkt, ziet ze dat Tristan naar haar kijkt. Hij heeft zijn topo Frans nog eerder af dan zij. Isa schrikt en kijkt snel naar buiten.

‘Die cowboy kijkt naar je,’ fluistert Cato, die het ook heeft gezien.

Isa geeft haar een trap onder de tafel.

In de pauze gaan alle kinderen om de nieuwe jongen heen staan. Ze bestoken hem met vragen. Of hij Spaans spreekt, waarom hij verhuisd is, of hij op voetbal zit, waar hij woont, of hij het leuk vindt op school en nog honderd vragen, waardoor hij nauwelijks antwoord kan geven.

Isa, Cato en hun vriendin Sofie zitten op het speelrek, bungelend met hun benen.

‘En, wat vinden we van ’m?’ vraagt Sofie als eerste.

‘Nerdy,’ zegt Cato.

‘Volgens mij is hij wel leuk,’ zegt Isa.

‘Ja, en volgens mij vindt hij jou ook wel leuk,’ zegt Cato. ‘Zag je hoe hij naar je zat te loeren?’

‘Echt?’ vraagt Sofie.

‘En wat is uw oordeel over hem, mevrouw De la Rose?’

vraagt Cato aan Sofie, met een stem alsof ze het *Jeugdjournaal* voorleest.

‘Nou, juffrouw, het is interessant dat u mij daarnaar vraagt, maar tot op heden heb ik nog geen oordeel over hem

kunnen vellen,' antwoordt Sofie met een bekakte stem. Alle drie barsten ze in lachen uit. Precies op dat moment kijkt Tristan op. Heel even maar, dan kijkt hij snel weer naar zijn ondervragers. Cato en Sofie hebben gelukkig niets door, maar Isa ziet het wel. Ze lacht nog harder mee en doet net alsof ze hem niet heeft gezien.

Na de pauze heeft de meester een groot hart op het bord getekend. Daaronder staat in rode letters: *l'amour*. 'Weten jullie waarom Frankrijk het land van de liefde is, zoals ik voor de pauze zei?' vraagt hij wanneer iedereen zit. Zelfs Dino, die bijna altijd een antwoord heeft op alle vragen die de meester stelt, schudt zijn hoofd. 'Omdat de romantische liefde zoals wij die kennen daar is uitgevonden. Om precies te zijn in de twaalfde eeuw. Zo'n negenhonderd jaar geleden dus. Ik zal jullie vertellen hoe dat zit. Maar eerst: wie van jullie is er wel eens verliefd?' Niemand durft zijn vinger op te steken. 'Nou, nou, niet zo verlegen,' zegt de meester, en hij begint te vertellen. 'Misschien hebben jullie wel eens gehoord van mensen die met elkaar moeten trouwen omdat hun ouders dat hebben bedacht,' zegt de meester. 'In heel veel landen gebeurt dat nog steeds. In India bijvoorbeeld of in Marokko. Soms spreken de ouders al zo vroeg af dat hun kinderen later met elkaar zullen trouwen, dat de mannen en vrouwen elkaar al kennen vanaf de tijd dat ze een kleuter zijn. Maar het kan ook gebeuren dat je de man of vrouw met wie je trouwt pas op je huwelijksdag voor het eerst te zien krijgt. Misschien denk je: hoe kunnen je ouders nou weten met wat voor man of vrouw jij wilt samenleven? In de middeleeuwen waren zulke huwelijken heel gewoon, ook in Nederland. Sterker nog, je trouwde in die tijd altijd met iemand uit je eigen kring. Was je een edelman en werd je toevallig verliefd op de dochter van de bakker, dan had je vette pech. Je zat alsnog de rest van je leven in een kasteeltje

met een vrouw die je ouders voor je hadden uitgekozen.’
De meester wijst naar Cato en Dino en zegt: ‘Dat zou bijvoorbeeld betekenen dat jullie twee later zouden trouwen omdat jullie in dezelfde straat wonen en omdat jullie ouders dat met elkaar hebben afgesproken.’

De klas begint te lachen.

‘Maar negenhonderd jaar geleden,’ gaat de meester verder, ‘ontstond er in Frankrijk iets wat de hoofse liefde wordt genoemd. In die tijd had je in Europa een heleboel kleine koninkrijkes en elk koninkrijk had zijn eigen hof. Aan zo’n hof woonden koningen, koninginnen, jonkvrouwen en edellieden, mensen van adel. Zij waren de eerste mensen in Europa die liefde niet als een ziekte zagen, of een gekkigheidje waar je vooral geen aandacht aan moest besteden. Ze zagen liefde als iets moois, als een gevoel waar je gelukkig van kunt worden. Niet dat die Franse koningen daarna gelijk hun koninginnen aan de kant zetten omdat ze stiekem verliefd waren op het dienstmeisje, of dat de koninginnen ervandoor gingen omdat ze al jaren een oogje hadden op een stoere ridder.

Nee, trouwen deed je in de middeleeuwen nog steeds omdat anderen dat voor je hadden bedacht. Maar je mocht best verliefd zijn op iemand met wie je nooit zou kunnen trouwen.

Hoofse liefde bestond uit smachten en verlangen.

Een onbereikbare liefde, dat was het mooiste wat er was.

Weten jullie wat troubadours zijn?’ onderbreekt de meester plotseling zijn verhaal.

Dino weet het. ‘Rondreizende dichters uit de middeleeuwen.’

‘Heel goed, Dino,’ zegt de meester. ‘Het waren een soort zingende dichters die van kasteel naar kasteel gingen om te vertellen over de liefde. De troubadours vertelden de mooiste verhalen over onmogelijke liefdes, en smoorverliefde jonkvrouwen en ridders. Binnenkort zal ik jullie een van hun beste verhalen vertellen. En,’ zegt hij, terwijl hij naar Tristan kijkt, ‘dat verhaal heeft alles met jou te maken.’ Maar nu gaan we eerst een hapje eten, want de liefde gaat, zoals jullie weten, ook door de maag.’

Weblog

Hoi, ik ben Izzylove. Ik probeer elke dag wat te schrijven op mijn weblog, mijn computerdagboek. Vroeger had ik een dagboek van papier, maar ik kwam erachter dat mijn broertje het altijd stiekem las. Nu iedereen het kan lezen, vindt-ie er opeens niks meer aan. Kleine broertjes zijn zoooo irritant.

Er is vandaag een nieuwe jongen in de klas gekomen.

Ik ga niet zeggen of ik 'm leuk vind, want als hij dat leest, ga ik echt dood.

Ik heb wel een testje gevonden op internet om erachter te komen of je iemand heel leuk, een beetje leuk of echt helemaal niet leuk vindt.

Hoewel je, als je iemand stom vindt, natuurlijk geen test hoeft te doen.

Test

Ben jij echt verliefd?

Wil je weten of je iemand echt leuk vindt, doe dan deze test. Omcirkel het aantal sterretjes achter elke vraag en tel ze aan het eind bij elkaar op.

★ = een beetje

★★ = best wel

★★★ = ja, absoluut

1. Hij/zij is de mooiste, grappigste, leukste en liefste van de klas. ★★★
2. Voor je in slaap valt, denk je altijd aan hem/haar. ★★★
3. Als hij/zij in de buurt is, doe je extra je best om op te vallen. ★★★
4. Liefdesliedjes zijn de leukste liedjes om naar te luisteren. ★★★
5. Je wilt al je vrienden en vriendinnen over hem/haar vertellen. ★★★
6. Je weet zeker dat hij/zij jou ook leuk vindt. ★★★
7. Als je hem/haar ziet, krijg je kriebels in je buik. ★★★
8. Om alles wat hij/zij zegt, moet je lachen. ★★★
9. Je fietst/loopt vaker langs zijn/haar huis dan nodig. ★★★
10. Je hebt hem/haar opgezocht met Google. ★★★

0 sterren

Helemaal niet verliefd

Deze test hoef je helemaal niet te doen, want je weet allang dat je niet verliefd bent.

1–9 sterren

Een beetje verliefd

Je vindt hem of haar best leuk, maar het is niet zo dat je niet kunt eten van verliefdheid. Als die ander wel verliefd is op jou,

dan is dat natuurlijk leuk, maar het is niet gelijk een reden om verkering te nemen. Wacht nog even af.

10-19 sterren

Je bent verliefd

Geef het maar toe: je vindt hem of haar hartstikke leuk.

Als je je zo voelt, kunt je best laten merken dat je die ander leuk vindt.

20-30 sterren

Je bent superduperverliefd

Smak, smak, smak, you are in love. Geef het maar toe.

Hier is echt niets meer aan te doen.

‘Mam, mag ik oorbellen?’ vraagt Isa zodra haar moeder thuiskomt. ‘Volgens mij heb je het daar vanochtend ook al met je vader over gehad,’ zegt haar moeder, terwijl ze voor de spiegel gaat staan en haar haarspelden uit haar haar haalt.

‘Waarom steek je altijd je haar op als je gaat werken?’ vraagt Isa. ‘Dat staat echt mega-ouderwets.’

‘Anders valt het steeds voor mijn ogen als ik achter de computer zit.’ Isa’s moeder doet haar hoge laarzen uit en haar sloffen aan.

‘Jemig, mam,’ zegt Isa, ‘nu zie je er wel heel suf uit.’

‘O, dank je,’ antwoordt haar moeder met een glimlach. ‘Komt papa thuis eten?’ vraagt Isa.

‘Bel ’m maar even,’ zegt haar moeder. ‘Zeg maar dat ik vast aan het eten begin.’

‘Wat eten we?’ vraagt Isa. ‘Soep, sla en koffie.’

‘Nee. Even serieus.’

‘Oké dan,’ antwoordt haar moeder. ‘We eten gefrituurde zeeduivel op een bedje van postelein in lavendeljus en een parfait van vlaflip toe.’

Isa begrijpt niet waarom haar ouders haar nooit gewoon antwoord geven als ze een normale vraag stelt. Gelukkig lacht haar moeder niet om haar eigen grapjes, zoals haar vader.

Net als Isa er iets van wil zeggen, komt haar broertje Max binnen. Door zijn hoofd steekt een zwaard en langs zijn hals loopt een dikke straal ketchup.

‘Aaargh, ik ga dood,’ roept hij.

‘Iedereen gaat dood,’ zegt Isa. ‘Ja, maar ik ga nú dood.’

Max stort zich op de grond en begint te schudden met zijn armen en benen waarna hij minutenlang stil blijft liggen.

‘Nou, dat is dan lekker rustig,’ zegt Isa, terwijl ze over hem heen stapt op weg naar de keuken.